

Downloaded via the EU tax law app / web

Eisialgne tõlge

EUROOPA KOHTU OTSUS (kaheksas koda)

15. mai 2019(*)

Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 135 lõike 1 punkt b – Kaubatarne – Muude tegevuste maksuvabastused – Krediidid andmine ja läbirääkimine – Kütusekaardid

Kohtuasjas C-235/18,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Naczelny Sąd Administracyjny (Poola kõrgeim halduskohus) 23. novembri 2017. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 28. märtsil 2018, menetluses

Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

versus

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president F. Biltgen, kohtunikud C. G. Fernlund ja L. S. Rossi (ettekandja),

kohtujurist: E. Tanchev,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH, esindaja: maksunõustaja J. Pomorska-Porębska,
- Poola valitsus, esindaja: B. Majczyna,
- Euroopa Komisjon, esindajad: R. Lyal ja J. Hottiaux,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Käesolevas eelotsusetaotluses palutakse tõlgendada nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1), artikli 135 lõike 1 punkti b.

2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses, mille pooled on Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH, mis asub Austrias (edaspidi „Vega International“), ja Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (Varssavi maksukoja juhataja, Poola) ning mis puudutab viimase keeldumist tagastada Vega Internationalile käibemaksu, mis oli tasutud kütusekaartide abil toimunud kütuse ostmisel.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Direktiivi 2006/112 artikli 2 lõike 1 punktides a ja c on sätestatud:

„Käibemaksuga maksustatakse järgmisi tehinguid:

a) kaubatarned tasu eest liikmesriigi territooriumil maksukohustuslase poolt, kes sellena tegutseb;

[...]

c) teenuste osutamine tasu eest liikmesriigi territooriumil maksukohustuslase poolt, kes sellena tegutseb“.

4 Selle direktiivi artikli 14 lõigetes 1 ja 2 on ette nähtud:

„1. „Kaubatarne“ on materiaalse vara omanikuna käsutamise õiguse üleminek.

2. Lisaks lõikes 1 nimetatud tehingule käsitatakse kaubatarnena järgmisi tehinguid:

[...]

c) kaupade üleandmist ostu või müügi korral komisjonitasu ette nägeva lepingu alusel.“

5 Direktiivi artikli 24 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„„Teenuste osutamine“ on mis tahes tehing, mis ei ole kaubarne.“

6 Direktiivi artikli 135 lõike 1 punkti b kohaselt:

„Liikmesriigid vabastavad käibemaksust järgmised tehingud:

[...]

b) krediidi andmine ja läbirääkimine ning krediidi haldamine krediidiandja poolt“.

Poola õigus

7 Direktiiv 2006/112 võeti Poola õigusesse üle 11. märtsi 2004. aasta kaupade ja teenuste maksustamise seadusega (ustawa o podatku od towaru i us?ug) (*Dz. U.*, 2011, nr 177, jrk nr 1054), mida on muudetud (edaspidi „käibemaksuseadus“).

8 Käibemaksuseaduse artikli 5 lõike 1 punkti 1 kohaselt:

„[Käibemaksuga maksustatakse]: kaubatarned tasu eest ja teenuste osutamine tasu eest liikmesriigi territooriumil.“

9 Selle seaduse artikli 7 lõigetes 1 ja 8 on ette nähtud:

„1) Kaubatarnena vastavalt artikli 5 lõike 1 punktile 1 käsitatakse kauba omanikuna käsutamise õiguse üleminekut [...].

[...]

8) Kui sama kaupa tarnib mitu ettevõtjat nii, et esimene ettevõtja annab kõnealuse kauba vahetult üle ahela lõpus olevale ostjale, siis käsitatakse kauba tarnijana iga ettevõtjat, kes neis tehingutes osales.“

10 Kõnealuse seaduse artikli 8 lõikes 1 on sätestatud:

„Teenuste osutamisenä artikli 5 lõike 1 punkti 1 tähenduses käsitatakse iga teenust, mida osutatakse füüsilisele isikule, juriidilisele isikule või õigusvõimeta üksusele ning mis ei kujuta endast kaubatarnet artikli 7 tähenduses [...].“

11 Käibemaksuseaduse artikli 43 lõike 1 punkti 38 kohaselt, millega võetakse üle direktiivi 2006/112 artikli 135 lõike 1 punkt b:

„[Käibemaksust on vabastatud] krediidi või rahalise laenu andmine, krediidi või rahalise laenu läbirääkimine ning krediidi või rahalise laenu haldamine krediidiandja poolt.“

12 Käibemaksuseaduse artikli 86 lõike 1 kohaselt:

„Kui kaupu ja teenuseid kasutatakse maksustatavate tehingute tarbeks, on artiklis 15 nimetatud maksukohustuslasel õigus käibemaksust, mida ta on kohustatud tasuma, maha arvata sisendkäibemaksusumma [...].“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

13 Eelotsusetaotlusest nähtub, et Vega International tegeleb tuntud tootjatelt pärinevate tarbesõidukite tarnimisega tehases kliendile. Teenust osutatakse Vega Internationali tütarettevõtjate kaudu, mis asuvas erinevates liikmesriikides, Poolas asub tütarettevõtja Vega Poland sp. z o.o.

14 Vega International organiseerib kõigile nendele äriühingutele kütusekaardid, mille on väljastanud erinevad kütusetarnijad, ja haldab neid kaarte. Vega Polandi tarnitavate sõidukite tankimiseks kasutatakse isiklikke, sõidukijuhtide käsutusse antud kütusekaarte. Korralduslikel põhjustel ja tasude suuruse tõttu on kõik kütusekaarditehingud koondatud Austrias asuva emaettevõtja kätte, kes saab kütusetarnijatelt arved, millel on esitatud kütuse ost koos käibemaksuga. Iga kuu lõpus esitab Vega International enda tütarettevõtjatele, kelle hulgas on ka Vega Poland, arve sõidukite transporditeenuse osutamisel kasutatud kütuse eest, millele lisatakse 2%. Tütarettevõtjatel on õigus tasaarveldada kütusekaartide kasutamise seoses esitatud arved Austria äriühingule esitatud arvetega või peavad nad nimetatud arved ühe kuni kolme kuu jooksul pärast nende saamist tasuma.

15 Naczelnik Drugiego Urz?du Skarbowego Warszawa-?ródnie?cie (Varssavi-?ródnie?cies asuva II maksuameti juhataja, Poola) jättis rahuldamata Vega Internationali taotluse käibemaksu tagastamiseks ajavahemiku eest 2012. aasta aprillist kuni juunini summas 106 031,44 Poola zlotti (PLN) (ligikaudu 24 735,82 eurot). Varssavi maksukoja juhataja jättis selle otsuse 28. novembri 2014. aasta otsusega muutmata.

16 Vega International palus selle otsuse peale Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Varssavi vojevoodkonna halduskohus, Poola) esitatud kaebuses otsuse tühistada. See kohus leidis 26. juuni 2015. aasta otsuses, et Vega Internationali kaebus ei ole põhjendatud ja jättis selle rahuldamata.

17 Vega International esitas seejärel nimetatud kohtuotsuse peale kassatsioonkaebuse Naczelny Sąd Administracyjny (Poola kõrgeim halduskohus). See kohus leidis sarnaselt Poola maksuametnikele ja esimese astme kohtule, et käesolevas asjas võib kohaldada Euroopa Kohtu 6. veebruari 2003. aasta otsuses Auto Lease Holland (C-185/01, EU:C:2003:73) välja töötatud põhimõtteid, mille kohaselt ei ole kütuse haldamise leping mitte kütuse tarneleping, vaid pigem selle ostmise rahastamise leping. Nimelt ei osta liisingühing vastavalt selle kohtuotsuse aluseks olnud kohtuasjas antud Euroopa Kohtu hinnangule kütust selle edasimüümiseks sõiduki liisinguvõtjale, vaid viimane valib vabalt kütuse liigi, koguse ja selle, millal ta kütust ostab, ning kasutab seda kütust nagu omanik.

18 Käesolevas asjas tuleb nimetatud kohtuotsusele tuginedes nentida, et Vega International ei tee sellist „kaubarinet“, käesoleval juhul kütuse tarnet käibemaksuseaduse artikli 7 lõike 8 tähenduses, mille puhul käibemaksu võiks tagasi nõuda, vaid osutab Vega Poolandile finantseerimisteenust, mida ei maksustata Poolas, sest see on käibemaksust vabastatud selle seaduse artikli 43 lõike 1 punkti 38 järgi.

19 Siiski märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et 6. veebruari 2003. aasta kohtuotsus Auto Lease Holland (C-185/01, EU:C:2003:73) ei olnud tehtud direktiivi 2006/112 alusel, vaid see puudutas eelnevalt kehtinud nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23, edaspidi „kuues direktiiv“) sätete tõlgendamist.

20 Seetõttu kahtleb ta, kuidas tuleks viidatud kohtuotsust arvestades tõlgendada uut sätet direktiivi 2006/112 artikli 135 lõike 1 punktis b, milles viidatakse sellistele tehingutele nagu krediidi andmine ja läbirääkimine ning krediidi haldamine krediidiandja poolt. Tekib seega küsimus, kas tehinguid, mida tegi Vega International Austrias seoses kütusekaartide kättesaadavaks tegemise ja nende kaudu arveldamisega, et võimaldada kontserni kuuluvatel tütarettevõtjatel osta kütust, saab käsitada selliste tehingutena. Lisaks tulenevad kahtlused liikmesriigi kohtute erinevast praktikast, mis on eelnevale tuginedes hinnanud kütusekaartide kättesaadavaks tegemisega seoses toimunud tehingute laadi.

21 Järelikult leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et Vega Internationali kassatsioonkaebuse lahendamiseks on vaja, et Euroopa Kohus tõlgendaks ise direktiivi 2006/112 artikli 135 lõike 1 punkti b.

22 Neil asjaoludel otsustas Naczelny Sąd Administracyjny (kõrgeim halduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [direktiivi 2006/112] artikli 135 lõike 1 punkt b hõlmab kütusekaartide kättesaadavaks tegemist ning neid kaarte kasutades kütuse ostmise läbirääkimist, rahastamist ja arveldamist või võib neid mitmeosalisi toiminguid käsitada aheltehingutena, mille peamine eesmärk on kütuse tarnimine?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

23 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi

2006/112 artikli 135 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas saab emaettevõtja poolt enda tütarettevõtjatele kütusekaartide kättesaadavaks tegemist, mis võimaldab tütarettevõtjatel tankida kütust sõidukitesse, mida nad transpordivad, pidada käibemaksust vabastatud krediidi andmise teenuseks selle sätte tähenduses või kompleksseks tehinguks, mille peamine eesmärk on kütuse tarnimine ja seega kaubarne selle direktiivi artikli 14 lõike 1 tähenduses, mille puhul võib Poolas makstud käibemaksu tagastada.

24 Kõigepealt tuleb märkida, et põhikohtuasjas tähtsust omavad direktiivi 2006/112 sätted on sisuliselt samasugused, nagu kuuenda direktiivi vastavad sätted. Neil asjaoludel on kuuenda direktiivi kõnealuseid sätteid puudutav kohtupraktika endiselt asjakohane direktiivi 2006/112 vastavate sätete tõlgendamisel (vt eelkõige 28. juuli 2016. aasta kohtuotsus *Astone*, C-332/15, EU:C:2016:614, punkt 27).

25 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud küsimusele vastamiseks tuleb märkida, et direktiivi 2006/112 artikli 2 lõike 1 punkti a järgi maksustatakse käibemaksuga kaubatarne tasu eest liikmesriigi territooriumil maksukohustuslase poolt, kes sellena tegutseb.

26 Selle direktiivi artikli 14 lõike 1 järgi on kaubarnega põhimõtteliselt tegemist materiaalse vara omanikuna käsutamise õiguse ülemineku puhul.

27 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale ei viita termin „kaubarne“ kuuenda direktiivi artikli 5 lõikes 1 ja direktiivi 2006/112 artikli 14 lõikes 1 omandi üleminekule kehtiva riigisisese õigusega ette nähtud vormis, vaid hõlmab kõiki materiaalse vara üleminekuga seotud tehinguid, millega üks pool annab teisele poolele õiguse käsutada vara nii, nagu ta oleks selle omanik (8. veebruari 1990. aasta kohtuotsus *Shipping and Forwarding Enterprise Safe*, C-320/88, EU:C:1990:61, punkt 7, 14. juuli 2005. aasta kohtuotsus *British American Tobacco ja Newman Shipping*, C-435/03, EU:C:2005:464, punkt 35; 21. veebruari 2006. aasta kohtuotsus *Halifax jt*, C-255/02, EU:C:2006:121, punkt 51; 3. juuni 2010. aasta kohtuotsus *De Fruytier*, C-237/09, EU:C:2010:316, punkt 24, ja 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus *Evita-K*, C-78/12, EU:C:2013:486, punkt 33).

28 Samuti on Euroopa Kohus juba leidnud, et sellel mõistel on objektiivne olemus ja seda kohaldatakse sõltumata asjaomaste tehingute eesmärkidest või tulemitest, ilma et maksuhalduril oleks kohustust viia asjaomase maksukohustuslase kavatsuse kindlaksmääramiseks läbi uurimine või võtta arvesse teise ettevõtja, kui seda on asjaomane maksukohustuslane, kes on seotud sama kaubarne ahelaga, kavatsust (21. novembri 2013. aasta kohtuotsus *Dixons Retail*, C-494/12, EU:C:2013:758, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Käesolevas asjas nähtub eelotsusetaotlusest, et Vega Internationali poolt kütusekaartide enda tütarettevõtjate, sh Vega Polandi käsutusse andmine võimaldab nendel tütarettevõtjatel võtta tanklatest kütust. Tanklad esitavad seejärel otse Vega Internationalile arved kütuse ostmise kohta koos käibemaksuga, mis on aluseks Vega Internationali poolt Poola maksuhaldurile esitatud tagastamistaotlusele.

30 Sellises olukorras tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimusele vastamiseks kontrollida, kas põhikohtuasjas andsid kütuseettevõtjad õiguse käsutada kütust omanikuna tegelikult Vega Internationalile või Vega Polandile (vt selle kohta 6. veebruari 2003. aasta kohtuotsus *Auto Lease Holland*, C-185/01, EU:C:2003:73, punkt 33).

31 Selle kohta tuleb märkida, et 6. veebruari 2003. aasta kohtuotsuses Auto Lease Holland (C?185/01, EU:C:2003:73) analüüsis Euroopa Kohus, kas mootorsõiduki liisinglepingu raames on tegemist kaubarneaga, milleks on käesoleval juhul kütus, kütuseettevõtjatelt liisingühingule, kui liisinguvõtja tangib oma sõidukisse kütust selle äriühingu nimel ja arvel, kes taotleb seejärel liikmesriigi maksuhaldurilt sellelt kütuselt makstud käibemaksu tagastamist.

32 Selles kohtuotsuses leidis Euroopa Kohus, et liisinguvõtjal on vaieldamatult õigus käsutada kütust nii, nagu ta oleks selle omanik, kuna ta omandab kütuse otse tanklatest, ja liisinguandjal ei ole ühelgi hetkel õigust otsustada, mil viisil või milleks tuleb seda kütust kasutada (vt selle kohta 6. veebruari 2003. aasta kohtuotsus Auto Lease Holland, C?185/01, EU:C:2003:73, punkt 34).

33 Ühtlasi oli Euroopa Kohtu sõnul sellisel juhul tarned tehtud üksnes näiliselt liisingühingu arvel. Nimelt, esiteks kujutavad endast talle igal kuul makstavad osamaksud ainult ettemakset ja teiseks vastutab sõiduki liisinguvõtja aasta lõpus tegelikust tarbimisest tuleneva tasumise eest ja kannab seega kütuse tarnimise kulud täies ulatuses (6. veebruari 2003. aasta kohtuotsus Auto Lease Holland, C?185/01, EU:C:2003:73, punkt 35).

34 Euroopa Kohus asus seisukohale, et kütuse haldamise leping, mille on sõlminud liisingühing ja liisinguvõtja, ei ole mitte kauba, milleks on käesoleval juhul kütus, liisingühingule tarnimise leping, vaid pigem selle ostmise rahastamise leping. Nimelt ei osta liisingühing Euroopa Kohtu sõnul kütust selle edasimüümiseks sõiduki liisinguvõtjale, vaid kütust ostab liisinguvõtja, valides vabalt kütuse liigi, koguse ja selle, millal ta kütust ostab. Sellisel juhul tegutseb liisingühing liisinguvõtja suhtes laenuandjana (6. veebruari 2003. aasta kohtuotsus Auto Lease Holland, C?185/01, EU:C:2003:73, punkt 36).

35 Käesoleva kohtuotsuse punktis 24 viidatud kohtupraktikat arvestades saab eespool toodud seisukohti, mille Euroopa Kohus on välja töötanud kuuenda direktiivi artikli 5 lõike 1 kohta, üle kanda käesoleva kohtuasja asjaoludele, mis puudutavad termini „kaubarne“ tõlgendamist direktiivi 2006/112 artikli 14 lõike 1 tähenduses.

36 Eelkõige tuleb nentida, et käesolevas asjas ei käsuta Vega International kütust, mille ostmisega seoses ta taotleb käibemaksu tagastamist, nagu selle omanik. Nimelt ostab kütust otse tarnijatelt Vega Poland ainult enda otsuse alusel. Seetõttu otsustab Vega Poland muu hulgas ka seda, kuidas kütust osta, sest ta võib valida, millisest Vega International tarnijate hulka kuuluvast tanklast kütust tankida, ja otsustada omal äranägemisel, millise kvaliteediga, millises koguses ja millist liiki kütust mis ajal osta ja kuidas seda kasutada (vt selle kohta 16. aprilli 2015. aasta kohtuotsus Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C?42/14, EU:C:2015:229, punkt 26).

37 Samuti ei ole vaidlust selles, et Vega Poland kannab ka kõik tankimisega seotud kulud, sest Vega International esitab talle kütuse eest arve. Seejärel võib Poola tütarettevõtja kas tasaarveldada kütusekaartide kasutamise seoses esitatud arved Austria äriühingule esitatud arvetega või peab ta nimetatud arved ühe kuni kolme kuu jooksul pärast nende saamist otse ära maksma.

38 Sellises olukorras, ja nagu leiavad ka Poola valitsus ja Euroopa Komisjon, ei saa asuda seisukohale, et põhikohtuasjas tarniti kütust Vega Internationalile ja see müüb kauba seejärel edasi Vega Polandile, tehes seega omakorda viimasele kütuse tarne. Vastupidi, nagu rõhutas ka komisjon, tuleb märkida, et Vega International annab kütusekaartidega enda Poola tütarettevõtja käsutusse üksnes vahendi, mille abil saab kütust osta, olles seega selle kauba ostmisel vaid vahendaja.

39 Järelikult, kuna tegemist ei ole kaubarneaga, see tähendab põhikohtuasjas kütuse tarnega

Vega Internationalile, ei saa viimane ka taotleda selle käibemaksu tagastamist, mis on makstud talle esitatud arvete alusel, mis puudutavad Vega Poolandi poolt kütuse tankimist tanklates.

40 Siiski tuleb märkida, et kooskõlas direktiivi 2006/112 artikli 24 lõikega 1 on „teenuste osutamine“ mis tahes tehing, mis ei ole kaubarne.

41 Vaidlust ei ole aga selles, et Vega Internationali tehtud tehing enda Poola tütarettevõtjaga, mis seisneb selles, et viimase käsutusse anti kütusekaardid, et varustada kütusega sõidukeid, mida viimane transpordib, ei kujuta endast „kaubarne“ direktiivi 2006/112 artikli 14 lõike 1 tähenduses. Järelikult on tegemist „teenuse osutamisega“ sama direktiivi artikli 24 lõike 1 tähenduses.

42 Seega tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtule tarviliku vastuse andmiseks veel kontrollida, kas sellist teenuse osutamist saab kvalifitseerida käibemaksust vabastatud krediidi andmiseks direktiivi 2006/112 artikli 135 lõike 1 punkti b tähenduses.

43 Siinkohal tuleb märkida, et selle sätte alusel maksust vabastatud tehingud määratletakse osutatavate teenuste laadi järgi, mitte teenuse osutaja või teenuse saaja järgi, mistõttu ei sõltu nende maksuvabastuste kohaldamine teenust osutanud üksuse liigist (vt selle kohta 4. mai 2006. aasta kohtuotsus Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, punkt 66, ja 21. juuni 2007. aasta kohtuotsus Ludwig, C-453/05, EU:C:2007:369, punkt 25).

44 Mis puudutab täpsemalt selles sättes toodud väljendit „krediidi andmine ja läbirääkimine“, siis seda tuleb tõlgendada laialt nii, et selle ulatus ei ole piiratud üksnes selliste laenude ja krediidiga, mida annavad pangandus- ja finantseerimisasutused (vt selle kohta 27. oktoobri 1993. aasta kohtuotsus Muys? en De Winter?s Bouw- en Aannemingsbedrijf, C-281/91, EU:C:1993:855, punkt 13; 22. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Hedqvist, C-264/14, EU:C:2015:718, punkt 37, ja 18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Volkswagen Financial Services (UK), C-153/17, EU:C:2018:845, punkt 35).

45 Selline tõlgendus on kooskõlas direktiiviga 2006/112 loodud ühise käibemaksusüsteemi eesmärgiga, milleks on tagada maksukohustuslaste võrdne kohtlemine (vt eelkõige 27. oktoobri 1993. aasta kohtuotsus Muys? en De Winter?s Bouw- en Aannemingsbedrijf, C-281/91, EU:C:1993:855, punkt 14).

46 Järelikult on tõlgendus, mille kohaselt on mingi ostu rahastamine panga poolt käibemaksust vabastatud, samas kui sama ostu rahastamine ettevõtja poolt, kes ei kuulu finants- või pangandussektoris, on käibemaksuga maksustatav, vastuolus ühise käibemaksusüsteemi ühe aluspõhimõttega, nimelt maksukohustuslaste võrdse kohtlemise põhimõttega.

47 Nagu on märgitud kohtuotsuse punktis 14, ei ole käesolevas asjas vaidlust selles, et kõiki Vega Internationali poolt enda tütarettevõtjate, sh Vega Poolandi käsutusse antud kütusekaartide abil tehtud tehinguid korraldab Austrias asuv emaettevõtja, kes saab kütuse tarnijatelt arved, millel on esitatud kütuse ost koos käibemaksuga. Iga kuu lõpus esitab Vega International enda tütarettevõtjatele arve sõidukite transporditeenuse osutamisel kasutatud kütuse eest, millele lisatakse 2%. Lõpuks on tütarettevõtjatel õigus tasaarveldada kütusekaartide kasutamisega seoses esitatud arved Austria äriühingule esitatud arvetega või peavad nad nimetatud arved ühe kuni kolme kuu jooksul pärast nende saamist tasuma.

48 Tuleb märkida, et Vega Polandile esitatud arvet 2% võrra suurendades saab Vega International tasu enda Poola tütarettevõtjale osutatud teenuse eest. Vega International osutab seega finantsteenust Vega Polandile, rahastades eelnevalt kütuse ostmist, ja ta tegutseb seejuures tavalise finants- või krediidasutusena.

49 Sellistel asjaoludel tuleb nentida, et Vega Internationali poolt kütusekaartide Vega Polandi käsutusse andmine kujutab endast tõelist finantstehingut, mis seisneb täpsemalt krediidi andmises direktiivi 2006/112 artikli 135 lõike 1 punkti b tähenduses (vt selle kohta 18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Volkswagen Financial Services (UK), C-153/17, EU:C:2018:845, punkt 36).

50 Sellest nähtub, et nende teenuste suhtes, mida Vega International osutab Vega Polandile, võib kohaldada direktiivi 2006/112 artikli 135 lõike 1 punktis b ette nähtud maksuvabastust.

51 Eeltoodut arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et direktiivi 2006/112 artikli 135 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas saab emaettevõtja poolt enda tütarettevõtjatele kütusekaartide kättesaadavaks tegemist, mis võimaldab tütarettevõtjatel tankida kütust sõidukitesse, mida nad transpordivad, pidada käibemaksust vabastatud krediidi andmise teenuseks selle sätte tähenduses.

Kohtukulud

52 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamiseга seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 135 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas saab emaettevõtja poolt enda tütarettevõtjatele kütusekaartide kättesaadavaks tegemist, mis võimaldab tütarettevõtjatel tankida kütust sõidukitesse, mida nad transpordivad, pidada käibemaksust vabastatud krediidi andmise teenuseks selle sätte tähenduses.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: poola.